

Thesavrvs|| Locorum|| Commvniwm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XV. Grammatica, Philologia. vid. inf. Græca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

rem, sed & ad usum ejus spectat, & in ejus custodia est tempore mortis mariti, illud ad Geradam spectat.

Ratio hujus potissimum consistit in consuetudine locorum. Exempla habet Carpz. P. 2. C. 14. def. 22. seqq. Conf. omnino Stryck. de success. ab intest. Diff. I. c. 5. §. 10. seqq. Struv. de successibus in append. p. m. 401. seqq.

CAP. XII.

Gerundia.

Axioma I.

Gerundia de sui natura inducunt formam, Bald. in l. falsus. col. 2. vers. & Not. hic C. de furt. Ludovic. Gomez. in Comm. ad rubr. Inst. de action. n. 8. & tum necessitatem important; id tamen non semper verum, nam aliquando etiam Gerundia non inducunt necessitatem, sed sæpè tantum designant possibilitatem, ut in l. 20. de Eviction. Gerundium excipiendum, sumitur, pro excipi potest, excipere licet. l. 66. §. 6. de leg. 2. petendus est, pro peti potest. C. A. de Legat. 1b. 28. n. 6.

II.

Gerundia etiam passivè usurpantur, (nam & sic dicta putantur) quasi duplicem significationem gerant, activam & passivam: veluti (1) Gerundia in DO, Damnum dando, in l. 24. de oblig. & act. Judicium suscipiendo. l. 23. de solut. Sic apud Quintilian. Memoria exercendo augetur. Et Virgil.

Utrique videndo

Femina.

(2.) Gerundia in DUM. Cic. Verba ad audiendum jucunda, (id est, auditu) Res difficilis ad judicandum lib. 9. Epist. ad Attic. 11. Sic Lucretius lib. 2. Res difficilis ad credendum. (3) In DI. Cicero Verrin. 2. Hæc frequentia convenit ludorum censendi quæ (id est, ut censetur) contraria. Add. Goclen. lib. 1. Gram. probl. 3. ubi dicit: In his passivam significationem rarissimam esse, & ideo notandam potius quàm imitandam.

III.

Gerundium pro participio in jure poni, non planè infrequens est. ut in l. 25. §. 2. de usur. & fruct. quoad percipiendos fructus, id est, perceptos. Sic, Rei judicandi tempus, pro judicata l. 5. §. 2. de liber. leg. l. 7. §. 15. quib. ex caus. in possess. eatur. De jurejurando, pro juramento præstito, v. Diss. Dn. Parent. Wesembec. de juram. q. 1.

IV.

Gerundia factum significant, non substantiam, ut ait glossa & omnes in rubr. 1. de action. vel jus l. vim facit. ff. de vi armata cum similib. ut per Aret. & Jas. in rubr. Instit. de action. & in rubr. C. de edend. Corn. conf. 224. in antepen. col. 4. Ludovic. Gomez. in comment. ad §. superest Instit. de action. n. 43.

CAP. XIII.

De Gloria.

Axioma I.

Gloria mundi quoad Deum est vanitas vanitatum & omnia vanitas. Eccles. cap. 1. in princ. Chassan. in Catalog. glor. mund. p. 1. confid. 59. Bertrand. conf. 24. n. 4. p. 1. Nolden. de stat. Nob. c. 7. n. 56.

II.

Promptius est cuius parare quàm servare gloriam, Joh. Gruter. in Not. Trochaic. p. 2. floril. Ethic. polit. ex Polyb. leg. §. 6. n. 25.

Nec minor est virtus quam quærere partem tueri.

Vid. Nolden. de stat. Nob. c. 14. n. 145.

De Glossa vid. inf. Opinio.

CAP. XIV.

De Gradibus.

Axioma I.

Quot sunt generationes inter personas, de quarum cognatione quæritur, tot quoque sunt gradus, quia quælibet generatio jure civili gradum constituit l. 7. ff. de grad. cognat.

Limita (1.) ut procedat in computatione juris civilis. (2.) ut intelligatur de tota primâ generatione patris, quæ in summo gradu est, cum filiorum unus non distet remotior à patre quàm alter.

II.

Quoto gradu in lineâ Collaterali persona remotior distat à communi stipite, toto gradu inter se distat secundum computationem canonicam, quia conjunctio sanguinis in stipite, tanquam in fonte cognationis quærenda, cum in stipite demum utraque persona concurrat. Quam rationem tamen improbat Stryck. in annot. ad Instit. de nupt.

CAP. XV.

Grammatica, Philologia.

vid. inf. Græca.

Studiosos Juris eos, qui nefas esse putant alios libros, quàm juris, attingere, ab aliis elegantioris sermonis amantibus tam facile internoscas, quàm hircosos & nitidos ab unguentatis & nitidis. Budæus annot. in Pandect. ad l. Sed adest. Locati. p. 668. Hinc bene Athalaricus Gothorum Rex ad Senatum urbis Romæ apud Cassiod. lib. 9. varior. c. 21. Prima Grammaticorum schola est fundamentum pulcherrimum &c. & prudenter Alber. Gentilis lect. Virgil. cap. 19. Grammatica non dedecet viros summos. Non ejus puduit summum Imperatorem Cæsarem; summum Medicum Galenum; summum Theologum Augustinum; summum Jurisconsultum Laëonem; summum doctum Varronem; qui etiam privatos tractatus isthic scripserunt. Commune autem hoc excellentissimorum virorum fatum fuit, ut Grammatici per contemptum vocarentur; quod & Erasmo, & Lipsio, & Drusio, & Scaligero accidit. Sixtinus Amama in præfat. librorum Drusii de sectis Judæorum. Vid. Cujac.

Cujac. 1. observ. 27. §. 10. O. 2. & P. Fab. 2. se-
mestr. 2. Hanc tamen non nimis rigidè exigen-
dam aut subtilem ejus scientiam in viro practico
requiri, pater ex Alciato lib. 9. par. c. 24. quando,
cum in quaestione facti respondissem, inquit, e-
rectione furcarum censerem quandam regulam
quaestionis & meri Imperii quasi possessionem re-
tinuisse, venditque fundo, id jus distractum
non videri: Ecce mihi nova cum adversario con-
troverfia; negabat ille, Furcam, apud Cicero-
nem veteresque autores, usquam reperiri eo sen-
su: Dixi, idem mihi contingere, quod Cassio Se-
vero clarissimo olim Oratori, cum M. Pompo-
nius Marcellus, sermonis Latini exactor mole-
stissimus, solocicinium à cliente factum expro-
brare adeo perseveravit, ut necesse habuerit dilui-
tionem petere, ut Grammaticum adhibere pos-
set: Quoniam putaverit cum adversario de jure,
sed non de solocicino sibi controverfiam fore; ut
est apud Tiraquell. ubi hoc ipsum etiam ad Dia-
lecticam trahit. Unde Jurisconsultorum nomi-
ni non multum officere, quod alias artes non per-
calluerint, probat Duaren. in l. 5. de pact. p. 50.
adde omnino Johannem Ferrarium lib. 1. de præ-
exercit. judic. cap. 10. pag. 57.

CAP. XVI.

Gratificatio, Gratia,
Beneficium.

Axioma I.

Nullus unquam casus in jure reperiri pote-
rit, nec excogitari debet, qui contineat quaestio-
nem pro amico, & in qua gratificationi locus sit.
l. cum quem temerè 79. §. 1. de judic. Thesaur.
decif. 89. Berlich. 2. conclus. 22. n. 70. Et sanè
in justitiæ administratione nihil interest. An
pecunià aliquid, an nimia gratià fiat, l. 4. Si
quis omiff. caus. testam. Novell. 2. cap. 1. & No-
vell. 22. cap. 25. l. 6. §. 2. & ibi. Cujac. in Paul. de
reb. autb. jud. possid. Et vix potest esse sine do-
lo. Anton. Faber in rat. decid. ad l. tuiores 61.
de condict. indeb. Maximè si accedat lucri ca-
pacio, quæ suspicionem non caret. Menoch. 5.
presumpt. 20. n. 48. An & quando illi locus sit,
in solutum crediti vel non, vide Hartm. Pistor. 3.
quæst. 20. An in judiciis, v. Anton. de rescript. mo-
rat. c. 63. n. 305. lit. i. k. l. m. 6.

II.

Plerique gratificari aliis cupiunt, sine suo ta-
men onere. l. 4. in fin. ad SC. Trebell.

III.

Gratia semel recitata non potest amplius ac-
ceptari. Baldus in l. fin. 10. opp. C. de condit. insert.
col. ult.

IV.

Gratia in dubio intelligitur, sine præjudicio
tertii. cap. quamvis 8. de rescript. in 6. Secus, si ex
justitiâ. Baldus in l. fin. C. de sent. pass. Idem si
concedatur à jure, sine ministerio hominis. Jo-
hannes de Imola & Dd. in cap. 1. de Prescript.

V.

Gratia, quæ solita est concedi, si non conce-

datur, injuria est. arg. l. 1. §. pen. ff. de aqu. quo-
tid. Matth. de Afflict. in constitut. Neapolit. lib.
1. rub. 97. quæ est de pena contum. n. 22. & ex eo
Gabrielius lib. 3. commun. concl. 171. de jur.
Emphyt. conclus. 8. n. 2. Adde eundem Afflict. in
decif. Neapolit. 238. & Bartol. in d. l. 1. §. pen. de
aqu. plur.

VI.

Quod ob gratiam alicui conceditur, non est
in ejus dispendium retorquendum. l. 6. C. de LL.
l. 5. C. de secund. nupt.

VII.

Gratia solvitur morte. cap. si gratiosè 5. de
Rescript. in 6. Gozzad. conf. 22. n. 8. procedit hoc
re integra, etiam ante litem contestatam. l. si de-
functus 25. de Procur. cap. relatum 19. de offic. &
potest. jud. delegat. Alex. conf. 128. vol. 6. Si ta-
men Gratia suum effectum jam assecuta est, non
expirat per obitum concedentis. cap. si super. de
offic. deleg. in C. Alvarot. ad cap. un. qui success.
teneantur. n. 3. sed successorem obligat Roland à
Vall. conf. 3. n. 30. vol. 1. & conf. 45. n. 13. vol. 3.
per cap. 1. verb. prædecessores. ubi Canonistæ extr.
de probat.

VIII.

Gratia non præsumitur, nisi in gratiosè conce-
dere solitis. arg. cap. bone memorie, ubi Canonistæ.
de postul. prelat. Joh. Meufchner. tom. 1. lib. de-
cis. 42. num. 4. p. 162. Harpr. in Com. ad Inst. tit.
de rev. divis. §. fere, n. 250.

CAP. XVII.

Gratus. vid. infr. Ingratus.
Meritum.

Ex præsumptione naturæ quilibet gratus præ-
sumitur. Alberic. in l. sed si. §. consuluit. de pe-
tit. hered. & Pacian. lib. 1. de probat. cap. 53. n.
10. & lib. 2. cap. 40. n. 85. idem conf. 112. Corn.
conf. 120. n. 7.

CAP. XVIII.

Gravare, Gravamen.

Axioma I.

Gravaminis timor idem operatur, quod ipsum
gravamen. cap. dilecti. 1. ibi: rimentes à judicibus
aggravari. de dilat. Anton. Corfet. in singul. verb.
merus.

II.

GRAVARE non possum, quem non
honoro. l. ab eo 9. C. de fideicommiss. l. si ad-
rogator 22. ff. de adoptionibus. l. unum ex fa-
milia 67. §. 1. ff. de legat. 2. l. 1. §. sciendum
6. ff. de legat. 3. Tiraquell. de privileg.
pie cause, privil. 37. Donell. comment. Ju-
ris Civil. lib. 8. cap. 7. Cardin. Mantie. de
conject. ultim. volunt. lib. 8. tit. 1. n. 33. Mo-
lin. de primogen. lib. 1. cap. 1. n. 8. & lib. 2.
cap. 4. n. 15. cum seqq. Peregrin. de fidei-
comm. art. 33. num. 33. & conf. 63. lib. 4. Me-
noch.